

תת"ע 7219/11/19 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה נגד גמאל באסל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 7219-11-19 מדינת ישראל נ' גמאל באסל
תיק חיצוני: 10152820576

בפני מאשימה נגד נאשם
כבוד השופטת עידית פלד
מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
גמאל באסל
ע"י ב"כ עו"ד רפיק עסלי

החלטה

בפני בקשה לביטול כתב אישום מחמת התיישנות.

לנאשם ניתנה ביום 12.6.18 הודעת תשלום קנס בגין עבירה של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב בו נהג היה בתנועה, עבירה מיום 12.6.18.

ביום 4.9.18 הגיש הנאשם בקשה להישפט. בקשתו התקבלה ביום 4.9.18 (נ/1).

בתיק בית המשפט הזמנה לדין וכתב אישום נושאת תאריך מיום 17.11.19; והתיק נפתח בבית המשפט ביום 18.11.19.

ב"כ הנאשם טען, כי חלה התיישנות על העבירה, זאת מאחר שכתב האישום בעניינו הוגש למעלה משנה לאחר בקשתו להישפט וכשנה וחצי ממועד ביצוע העבירה, דבר הנוגד את חוק סדר הדין הפלילי, הקובע כי אין להגיש כתב אישום אם עברה למעלה משנה מיום ביצוע עבירת הקנס.

המאשימה התנגדה לבקשה והפנתה לסעיף 239א(א) לחוק סדר הדין הפלילי; וטענה, כי משהנאשם שלח בקשה להישפט, והרשות קיבלה בקשתו, מרוץ הזמנים נעצר.

דין

סעיף 225א(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי:

עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228(ב);

עם זאת, סעיף 225א(ב) לחוק קובע כי:

אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א).

באשר להגשת בקשה להישפט, קובע סעיף 229א(2) לחוק כי -

מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצוין בה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:

[...]

(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה

לאחר מסירת הודעה על רצון להישפט כאמור, קובע סעיף 230 לחוק כי -

הודיע אדם לפי סעיף 229א(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו;

לטענת ב"כ הנאשם, מאחר שחלפה שנה מיום ביצוע עבירת הקנס ועד להגשת כתב האישום בענייננו, יש לקבוע כי חלה התיישנות על העבירה.

אלא שבענייננו, חל סעיף 225א(ב) הקובע, כי מעת שהגיש הנאשם בקשה להישפט, אין מניעה להגיש נגדו כתב אישום אף לאחר המועדים הקבועים בחוק, והמועד הקובע הוא מועד משלוח הזמנה למשפט לפי סעיף 230. וראו רע"פ 867/18 **ראובן נתאי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.02.2018):

"ראשית, המבקש אינו בא בגדריו של סעיף 225א לחוק, שכן הומצאה לו הודעת תשלום קנס בפרק הזמן האמור בסעיף קטן (א), ובכל מקרה, מעת בקשתו להישפט אין מניעה להגיש נגדו כתב אישום אף לאחר המועדים הקבועים בחוק, זאת לפי סעיף קטן (ב) (ראו גם: רע"פ 2487/15 אייל אבולפיה נ' עיריית רמת גן [פורסם בנבו] (06.05.2015)).

שנית, לשונו של סעיף 230 לחוק ברורה, ועל פיה יש לשלוח את ההזמנה למשפט בלבד בתוך שנה מיום הבקשה להישפט. הסעיף אינו מתייחס כלל למועד משלוח כתב האישום כתנאי להימצאות בתוך התקופה בה ניתן לדון באישום.

יתרה מזאת, ההסדרים המיוחדים הנוגעים לעבירות קנס לגביהם התבקשה ברירת משפט באים לידי ביטוי גם באשר לדין ההזמנה למשפט, כפי שנאמר בתקנה 44ג לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 -

הזמנה למשפט לפי סימן זה דינה כהזמנה למשפט וככתב אישום שהומצא לנאשם כדון, ודין העתק ממנה משהוגש לבית המשפט, כדין כתב אישום שהוגש לבית המשפט כדון.

הנה כי כן, קובע המחוקק במפורש, בחקיקה ראשית ובחקיקת המשנה, כי לעניין מירוץ התיישנות בנסיבות כגון דנן, עמוד 2

המועד הקובע הוא מועד מסירת ההזמנה לדין. כל פרשנות אחרת תאיין את כוונת המחוקק באשר להסדרים אלה."

אשר על כן, מועד שליחת ההזמנה לדין הוא המועד הקובע, ולא מועד הגשת כתב האישום; והיה על המאשימה לשלוח למבקש הזמנה למשפט בתוך שנה מיום קבלת הודעתו על רצונו להישפט.

מרוץ ההתיישנות מתחיל כאשר הנאשם מודיע על רצונו להישפט, ומרגע הודעה זו עומדת למאשימה תקופת זמן של שנה למשלוח הזמנה לדין לנאשם.

לפיכך, על המאשימה להוכיח, כי הזמנה לדין נשלחה לנאשם בתוך תקופה של שנה מקבלת בקשה להישפט.

בענייננו, מאישור המסירה (הריק) שצורף להזמנה לדין וכתב האישום בתיק המשפט, לא ניתן ללמוד מתי נשלחה לנאשם ונמסרה ההזמנה למשפט; וחלפה למעלה משנה בין קבלת הבקשה להישפט (4.9.18), לבין תאריך המסמך שכותרתו 'הזמנה לדין וכתב אישום' (17.11.19), שהוגש לבית המשפט (ונפתח תיק ביום 18.11.19).

לאור כל האמור לעיל, אני מקבל את טענת ההתיישנות ומורה על ביטול כתב האישום.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ב' שבט תש"פ, 28 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.